

Násobení matic, varianta

2346234653452345132tá

Ve scheme naprogramujte násobení matic libovolné (i obdélníkové) velikosti. Matice obsahují jen normální čísla, a jsou reprezentované jako seznamy seznamů po řádkových vektorech, tj. identitní matice 3×3 je reprezentovaná `'((1 0 0)(0 1 0)(0 0 1))`.

Snažte se o nejkratší a nejhezčí kód (ne nutně nejrychlejší nebo nejodolnější) a co nejlepší využití předdefinovaných funkcí — hodit se může (`map`), (`zip`), (`list`), (`foldl`) a případně (`apply`) nebo (`andmap`). Většina z těchto funkcí (hlavně `map` a `zip`) jde aplikovat na libovolný počet parametrů, což se dost hodí např. při transponování matic.

Pokud je vstup chybný, můžete způsobit nedefinované chování (volně přeloženo, neřešte to).

Výslednou funkci pojmenujte `mult-mtx`. Funkce by měla umět zpracovat více parametrů, všechny parametry jsou matice které by se měly vynásobit postupně.

Příklad

Fungovat by to mělo zhruba takhle:

```
λ> (mult-mtx '((1 2)
               (3 4)
               (1 0)
               (0 1))
      '((1 2 3)
        (4 5 6))
      '((1 0 0)
        (0 0 1)
        (0 1 0)))
'((9 15 12) (19 33 26) (1 3 2) (4 6 5))
```

Hint

Q: Jak vyrobit funkci s variabilním množstvím parametrů?

A: V definici funkce vyrobíte něco jako pattern-match na tělo seznamu argumentů.

```
(define (print-all-args . x)
  (for-each (lambda (x)
              (begin (print x)
                     (newline))))
  x))
```

